

[Statsministeren.]

skrevet. Det står herefter til den nyvalgte rigsdag påny at vedtage eller forkaste dette forslag. I overensstemmelse med reglen i § 94 gives der ingen anden mulighed. Det andet høje ting har i går vedtaget forslaget i uforandret skikkelse.

Der vil næppe være grund for mig til her nærmere at gå ind på forslaget enkelt-heder. Ærede medlemmer vil vide, at det ikke tilsigter noget brud med fortiden. Dets eneste formål er at føre vor forfatning à jour. I de 38 år, der er gået, siden den nugældende grundlov blev givet, har udviklingen taget meget store skridt. Dele af vor forfatning er ikke længere tidssvarende, og på andre områder er der opstået behov for nydannelser. Således som forslaget nu foreligger, forsøger det at bevare og videreføre det idémæssige grundlag for vor mere end 100-årige forfatning. Jeg finder det fuldtud berettiget at sige, at forslaget er ganske i junigrundlovens ånd.

Vedtages forslaget også i dette høje ting, vil det blive udsendt til folkeafstemning, og det tilkommer da vælgerne at afgøre, om vi skal have en ny forfatning.

En af forslagens nydannelser er § 55 om justitsombudsmanden. I sidste samling blev der fremsat et lovforslag, hvis formål var at oprette en stilling som folketingets ombudsmand. Forslaget blev enstemmigt vedtaget i folketinget, men nåede ikke at blive behandlet i landstinget, inden rigsdagen opløstes. Dette lovforslag er et såre vigtigt led i reformen af vor forfatning. Når forslaget ikke bliver genfremsat i denne samling, skyldes det, at forslaget ikke i bekræftelsesrigsdagens korte samling vil kunne få den forsvarlige behandling, som det bør have. Dette betyder naturligvis ikke, at regeringen og partierne ikke er indstillet på at fremme forslaget. Tværtimod — vi har et varmt ønske om, at lovforslaget bliver vedtaget, og der er derfor enighed om, at lovforslaget om folketingets ombudsmand genfremsættes til efteråret.

Jeg skal med disse ord anbefale grundlovsforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Hans Hansen: Man kan vel ikke sige, at de i april afholdte valg til folketing og landsting særlig drejede sig om grundlovsforslaget, men disse valg var i alt fald et nødvendigt led i grundlovssagens gennemførelse. Såvel folketingsvalget som landstingsvalget viste en mandatforskydning til fordel for grundlovsforslaget. Her i salen er grundlovsforslagets modstanderes i forvejen ringe antal heldigvis blevet yderligere reduceret. Men det er jo ikke vore stemmetal, der er afgørende for grundlovsforslagets gennemførelse. Afgørelsen ligger nu i vælgerne hånd den 28. maj, og det er min tro, at vælgerne vil møde stærkt frem, således at mere end 45 pct. stemmer for grundlovsforslaget.

Vi ved, at der er modstandere af forslaget, og de fører for tiden en hidsig agitation for deres synspunkter, hvad de naturligvis har ret til. Men som allerede sagt tror jeg, at den store del af befolkningen står bag de fem demokratiske partier, som er enedes om det foreliggende grundlovsforslag. Og det siger sig selv, at når fem partier har skullet forhandle sig til et resultat, så vil der være punkter, hvor den ene part vil være mere tilfreds end den anden. Men det opnåede resultat betegner den bedste og frieste forfatning, der er forelagt den danske vælgerbefolkning til afgørelse.

Foruden grundlovsforslaget skal også spørgsmålet om valgretsalderen forelægges til afgørelse den 28. maj. Som jeg allerede ved tidligere forhandlinger om grundlovs-sagen har udtalt, er det mange år siden, mit parti stillede forslag om 21 års valgretsalders, og jeg vil, så varmt som jeg kan, henstille, at man stemmer for 21 års valgretsalders.

Idet jeg slutter disse bemærkninger, skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende forslag til Danmarks Riges Grundlov til vedtagelse.

Bjerre: Som det blev fremhævet af den højtærede statsminister, er der nu ikke andet at gøre for rigsdagen end enten at vedtage dette lovforslag eller at forkaste det — at det bliver vedtaget, kan der over-